Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 24. septembra 2019*

„Inštitucionálne právo – Európska iniciatíva občanov – Ochrana národnostných a jazykových menšín – Posilnenie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti – Čiastočná registrácia – Zásada prenesenia právomocí – Neexistencia zjavného nedostatku legislatívnych právomocí Komisie – Povinnosť odôvodnenia – Článok 5 ods. 2 ZEÚ – Článok 4 ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 211/2011 – Článok 296 ZFEÚ“

Vo veci T-391/17,

Rumunsko, v zastúpení: pôvodne R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane a L. Lițu, neskôr C.-M. Florescu, E. Gane, L. Lițu a C.-R. Canțăr, splnomocnení zástupcovia,

žalobca,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: H. Krämer, L. Radu Bouyon a H. Stancu, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Maďarsko, v zastúpení: M. Fehér, G. Koós a G. Tornyai, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/652 z 29. marca 2017 o navrhovanej iniciatíve občanov s názvom „Menšinový balíček – milión podpisov za rozmanitosť v Európe“ (Ú. v. EÚ L 92, 2017, s. 100),

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predseda komory M. Prek, sudcovia E. Buttigieg (spravodajca) a M. J. Costeira,

tajomník: I. Dragan, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 9. apríla 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: rumunčina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 15. júla 2013 predložil Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe (výbor občanov pre iniciatívu občanov „Menšinový balíček – milión podpisov za rozmanitosť v Európe“, ďalej len „výbor“ alebo „organizátori“) Európskej komisii návrh európskej iniciatívy občanov (ďalej len „ICE“) s názvom „Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe“ (Menšinový balíček – milión podpisov za rozmanitosť v Európe) (ďalej len „návrh ICE“).

2 Rozhodnutím C(2013) 5969 final z 13. septembra 2013 Komisia zamietla zaregistrovať návrh ICE z dôvodu, že zjavne nepatrí do právomocí Komisie, ktoré by jej umožňovali predložiť návrh právneho aktu Európskej únie na účely vykonávania Zmlúv.

3 Na návrh výboru Všeobecný súd svojím rozsudkom z 3. februára 2017, Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe/Komisia (T-646/13, EU:T:2017:59), zrušil rozhodnutie C(2013) 5969 final z dôvodu, že Komisia si nesplnila svoju povinnosť odôvodnenia.

4 Komisia 29. marca 2017 prijala rozhodnutie (EÚ) 2017/652 o navrhovanej iniciatíve občanov s názvom „Menšinový balíček – milión podpisov za rozmanitosť v Európe“ (Ú. v. EÚ L 92, 2017, s. 100, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorého článok 1 stanovuje:

„1. Navrhovaná iniciatíva občanov s názvom ‚Menšinový balíček – milión podpisov za rozmanitosť v Európe‘ sa týmto registruje.

2. Vyhlásenia o podpore tejto navrhovanej iniciatívy občanov sa môžu zbierať na základe predpokladu, že jej cieľom sú návrhy predložené Komisiou v súvislosti s

– odporúčaním Rady ‚o ochrane a podpore kultúrnej a jazykovej rozmanitosti Únie‘;

– rozhodnutím alebo nariadením Európskeho parlamentu a Rady, ktorého predmetom úpravy je upraviť ‚programy financovania na účely uľahčenia prístupu k malým regionálnym a menšinovým jazykom‘;

– rozhodnutím alebo nariadením Európskeho parlamentu a Rady, ktorého predmetom úpravy je vytvoriť centrum jazykovej rozmanitosti, ktorého poslaním bude zvyšovať povedomie o význame regionálnych a menšinových jazykov a podporovať rozmanitosť na všetkých úrovniach, pričom toto centrum bude v prevažnej miere financované Európskou úniou;

– nariadením upravujúcim všeobecné pravidlá vzťahujúce sa na úlohy, prioritné ciele a organizáciu štrukturálnych fondov tak, aby brali ohľad na ochranu menšín a na podporu kultúrnej a jazykovej rozmanitosti za predpokladu, že financované opatrenia povedú k posilneniu hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti Únie;

– nariadením Európskeho parlamentu a Rady, ktorého predmetom úpravy je zmeniť nariadenie týkajúce sa programu ‚Horizont 2020‘ v záujme skvalitnenia výskumu v oblasti pridanej hodnoty, ktorú môžu národnostné menšiny a kultúrna a jazyková rozmanitosť predstavovať z hľadiska sociálneho a ekonomického rozvoja regiónov EÚ;

– zmenou právnych predpisov EÚ s cieľom zabezpečiť takmer rovnaké zaobchádzanie s osobami bez štátnej príslušnosti a občanmi Únie;

– nariadením Európskeho parlamentu a Rady s cieľom zaviesť jednotné autorské právo, ktoré by umožňovalo vnímať celú EÚ ako vnútorný trh v oblasti autorských práv;

– zmenou smernice [Európskeho parlamentu a Rady] 2010/13/EÚ [z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (Ú. v. EÚ L 95, 2010, s. 1)] s cieľom zabezpečiť slobodné poskytovanie služieb a prijímanie audiovizuálneho obsahu v regiónoch, kde bývajú národnostné menšiny;

– nariadením alebo rozhodnutím Rady s cieľom udeliť projektom podporujúcim národnostné menšiny a ich kultúru skupinovú výnimku, pokiaľ ide o uplatňovanie postupov stanovených v článku 108 ods. 2 ZFEÚ.“

5 Podľa odôvodnenia 2 napadnutého rozhodnutia je predmet návrhu ICE formulovaný takto: „Vyzývame [Úniu] na zlepšenie ochrany osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám a posilnenie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti v Únii“.

6 Podľa odôvodnenia 3 napadnutého rozhodnutia sú ciele, ktoré sleduje návrh ICE, formulované takto:

„Vyzývame [Úniu], aby prijala súbor právnych aktov na zlepšenie ochrany osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám a posilnenie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti v Únii. Obsahuje politické opatrenia v oblasti regionálnych a menšinových jazykov, vzdelávania a kultúry, regionálnej politiky, účasti, rovnosti, audiovizuálnych a iných mediálnych obsahov, a taktiež regionálnej (štátnej) pomoci.“

7 Odôvodnenie 4 napadnutého rozhodnutia stanovuje, že príloha k návrhu ICE konkrétne uvádza 11 právnych aktov Únie, na základe ktorých sa navrhovaná iniciatíva občanov v podstate zameriava na návrhy Komisie, a to:

a) odporúčanie Rady Európskej únie „o ochrane a podpore kultúrnej a jazykovej rozmanitosti v Únii“ na základe článku 167 ods. 5 druhej zarážky a článku 165 ods. 4 druhej zarážky ZFEÚ;

b) rozhodnutie alebo nariadenie Európskeho parlamentu a Rady na základe článku 167 ods. 5 prvej zarážky a článku 165 ods. 4 prvej zarážky ZFEÚ, ktorého predmetom úpravy je upraviť „programy financovania na účely uľahčenia prístupu k malým regionálnym a menšinovým jazykom“;

c) rozhodnutie alebo nariadenie Parlamentu a Rady na základe článku 167 ods. 5 prvej zarážky a článku 165 ods. 4 prvej zarážky ZFEÚ, ktorého predmetom úpravy je vytvoriť centrum jazykovej rozmanitosti, ktorého poslaním bude zvyšovať povedomie o význame regionálnych a menšinových jazykov a podporovať rozmanitosť na všetkých úrovniach, pričom toto centrum bude v prevažnej miere financované Úniou;

d) nariadenie Parlamentu a Rady na základe článkov 177 a 178 ZFEÚ, ktorých predmetom úpravy je prispôsobiť spoločné ustanovenia týkajúce sa regionálnych fondov EÚ takým spôsobom, aby ochrana menšín a podpora kultúrnej a jazykovej rozmanitosti v nich boli zahrnuté ako tematické ciele;

e) nariadenie Parlamentu a Rady na základe článku 173 ods. 3 a článku 182 ods. 1 ZFEÚ, ktorého predmetom úpravy je zmeniť nariadenie týkajúce sa programu „Horizont 2020“ v záujme skvalitnenia výskumu v oblasti pridanej hodnoty, ktorú môžu národnostné menšiny a kultúrna a jazyková rozmanitosť predstavovať z hľadiska sociálneho a ekonomického rozvoja regiónov EÚ;

f) smernica Rady, nariadenie alebo rozhodnutie na základe článku 20 ods. 2 a článku 25 ZFEÚ so zámerom posilniť v EÚ postavenie občanov, ktorí patria k národnostnej menšine, a to s cieľom zabezpečiť, aby ich legitímne záujmy boli zohľadnené pri voľbe poslancov do Parlamentu;

g) účinné opatrenia zamerané na boj proti diskriminácii a podporu rovnakého zaobchádzania, a to aj v prípade národnostných menšín, najmä prostredníctvom revízie existujúcich smerníc Rady v oblasti rovnakého zaobchádzania, na základe článku 19 ods. 1 ZFEÚ;

h) zmena právnych predpisov EÚ s cieľom zabezpečiť takmer rovnaké zaobchádzanie s osobami bez štátnej príslušnosti a občanmi Únie, na základe článku 79 ods. 2 ZFEÚ;

i) nariadenie Parlamentu a Rady na základe článku 118 ZFEÚ s cieľom zaviesť jednotné autorské právo, ktoré by umožňovalo vnímať celú EÚ ako vnútorný trh v oblasti autorských práv;

j) zmena smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (Ú. v. EÚ L 95, 2010, s. 1) s cieľom zabezpečiť slobodné poskytovanie služieb a prijímanie audiovizuálneho obsahu v regiónoch, kde bývajú národnostné menšiny, na základe článku 53 ods. 1 a článku 63 ZFEÚ;

k) nariadenie alebo rozhodnutie Rady s cieľom udeliť projektom podporujúcim národnostné menšiny a ich kultúru skupinovú výnimku na základe článku 109, článku 108 ods. 4 a článku 107 ods. 3 písm. e) ZFEÚ.

8 Odôvodnenie 5 napadnutého rozhodnutia uvádza, že právne akty Únie na účely vykonávania zmlúv sa môžu prijať:

– v oblasti zlepšovania znalostí a šírenia kultúry a dejín európskych národov, zachovávania a ochrany kultúrneho dedičstva európskeho významu, nekomerčných kultúrnych výmen, umeleckej a literárnej tvorby vrátane audiovizuálnej oblasti,

– v oblasti rozvoja európskeho rozmeru vo vzdelávaní, a to okrem iného prostredníctvom výučby a šírenia jazykov členských štátov,

– pri definovaní úloh, prioritných cieľov a organizácie štrukturálnych fondov za predpokladu, že financované opatrenia povedú k posilneniu hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti Únie,

– o konkrétnych opatreniach na podporu opatrení, ktoré prijali členské štáty na dosiahnutie cieľov urýchlenia prispôsobenia sa priemyslu štrukturálnym zmenám, podporovania prostredia, ktoré je priaznivé pre iniciatívu a pre rozvoj podnikov v celej Únii, najmä malých a stredných podnikov, podporovania prostredia priaznivého pre spoluprácu medzi podnikmi, pomoci pri lepšom využívaní priemyselného potenciálu politík inovácie, výskumu a technologického rozvoja,

– v oblasti výskumu a technologického vývoja vo forme viacročného rámcového programu, ktorým sa stanovujú vedecké a technologické ciele, ktoré sa majú dosiahnuť činnosťami Únie, a určujú príslušné priority, vytyčujú hlavné smery takýchto činností a stanovuje maximálna celková suma a podrobné pravidlá finančnej účasti Únie na rámcovom programe a príslušné podiely na každej z poskytovaných činností,

– v oblasti práv štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa oprávnene zdržiavajú v členskom štáte, vrátane podmienok, ktorými sa spravuje sloboda pohybu a pobytu v iných členských štátoch EÚ,

– na účely vytvorenia európskych práv duševného vlastníctva, na zabezpečenie jednotnej ochrany práv duševného vlastníctva v celej Únii a na účely celoúnijného zavedenia centralizovaných úprav povoľovania, koordinácie a dohľadu,

– na účely koordinácie ustanovení zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa začatia a vykonávania činností samostatne zárobkovo činných osôb,

– na účely určenia kategórií pomoci poskytovanej štátmi vyňatých z postupu stanoveného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ.

9 V odôvodnení 6 napadnutého rozhodnutia Komisia z vyššie uvedených úvah vyvodzuje, že návrh ICE, pokiaľ sú jeho cieľom návrhy právnych aktov Únie predložené touto inštitúciou na účely vykonávania zmlúv, ako sa uvádza v odôvodnení 4 písm. a) až e) a h) až k) napadnutého rozhodnutia, nie je zjavne mimo rámca jej právomocí predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania zmlúv v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 211/2011 zo 16. februára 2011 o iniciatíve občanov (Ú. v. EÚ L 65, 2011, s. 1).

10 Naopak, pokiaľ ide o ďalšie dva návrhy, na ktoré návrh ICE odkazuje, a to návrhy uvedené v odôvodnení 4 písm. f) a g) napadnutého rozhodnutia, Komisia v odôvodneniach 7 až 9 uvedeného rozhodnutia dospela k záveru, že návrh ICE je zjavne mimo rámca jej právomocí predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania zmlúv v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011.

Konanie a návrhy účastníkov konania

11 Rumunsko podalo túto žalobu návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 28. júna 2017.

12 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň podalo Rumunsko na základe článkov 278 a 279 ZFEÚ návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhalo, aby Všeobecný súd nariadil odklad výkonu napadnutého rozhodnutia. Uvedený návrh bol zamietnutý uznesením z 13. novembra 2017, Rumunsko/Komisia (T-391/17 R, neuverejnené, EU:T:2017:805).

13 Rozhodnutím z 27. septembra 2017 predseda druhej komory vyhovel návrhu na vstup Slovenskej republiky ako vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rumunska. Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 18. októbra 2017 Slovenská republika informovala Všeobecný súd, že berie späť svoj návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania, takže bola uznesením zo 16. novembra 2017, Rumunsko/Komisia (T-391/17, neuverejnené, EU:T:2017:823), vymazaná z prejednávanej veci ako vedľajší účastník konania.

14 Rozhodnutím predsedu druhej komory z 15. novembra 2017 bolo Maďarsku povolené vstúpiť do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie. Vyjadrenie Maďarska ako vedľajšieho účastníka konania k žalobe bolo podané po uplynutí lehoty stanovenej predsedom, takže nebolo vložené do spisu.

15 Uznesením zo 16. novembra 2017, Rumunsko/Komisia (T-391/17, neuverejnené, EU:T:2017:831), ktoré bolo potvrdené v odvolacom konaní uznesením z 5. septembra 2018, Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe/Rumunsko a Komisia [C-717/17 P(I), neuverejnené, EU:C:2018:691], bol návrh výboru na vstup vedľajšieho účastníka do konania zamietnutý.

16 Rumunsko navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

17 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu ako nedôvodnú,

– uložil Rumunsku povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

Úvodné pripomienky

18 Komisia na pojednávaní v odpovedi na otázky položené Všeobecným súdom spochybnila prípustnosť žaloby tým, že na jednej strane poukázala na jej oneskorené podanie a na druhej strane na nenapadnuteľnosť napadnutého rozhodnutia.

19 Treba pripomenúť, že súd Únie je oprávnený podľa okolností každej veci posúdiť, či riadny výkon spravodlivosti odôvodňuje meritórne zamietnutie žaloby bez predchádzajúceho rozhodnutia o námietkach neprípustnosti predložených žalovaným (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. februára 2002, Rada/Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, body 51 a 52; z 23. marca 2004, Francúzsko/Komisia, C-233/02, EU:C:2004:173, bod 26, a z 15. júna 2005, Regione autonoma della Sardegna/Komisia, T-171/02, EU:T:2005:219, bod 155).

20 Za okolností prejednávanej veci Všeobecný súd usudzuje, že v záujme hospodárnosti sa treba vyjadriť najprv k dôvodom uvádzaným Rumunskom bez predchádzajúceho rozhodnutia o prípustnosti žaloby, pretože tá je v každom prípade a z dôvodov uvedených nižšie nedôvodná.

O veci samej

21 Rumunsko na podporu svojej žaloby uvádza dva žalobné dôvody, pričom prvý je založený na porušení článku 5 ods. 2 ZEÚ a článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 a druhý na porušení článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 5 ods. 2 ZEÚ a článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011

22 Rumunsko v prvom rade tvrdí, že z analýzy podrobných informácií a opatrení uvedených v prílohe návrhu ICE vyplýva, že bez ohľadu na deklarované ciele je v skutočnosti zameraná výlučne na zlepšenie ochrany práv osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám, hoci priamo nesúvisí s kultúrnou rozmanitosťou v zmysle článku 3 ZEÚ a článku 167 ZFEÚ, ktorej posilnenie je nanajvýš logickým dôsledkom zlepšenia ochrany práv osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám.

23 Pokiaľ ide na jednej strane o posilnenie kultúrnej rozmanitosti na základe článku 167 ods. 1 a 4 ZFEÚ, Únia má podpornú, koordinačnú a doplnkovú právomoc podporovať politiku, ktorej jediným cieľom je rozmanitosť kultúr, a nie výlučnú alebo delenú právomoc s členskými štátmi. Podľa článku 167 ods. 4 ZFEÚ sa legislatívny akt Únie nemôže týkať výlučne rozmanitosti kultúr, ale Únia ju musí zohľadniť a podporovať v rámci svojich politík. Pokiaľ ide na druhej strane o ochranu práv osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám, Únia nemá výslovnú legislatívnu právomoc, a teda táto oblasť naďalej patrí do výlučnej právomoci členských štátov, ako vyplýva predovšetkým z článkov 2, 3, 7 a 8 ZEÚ, článku 4 ods. 2 ZFEÚ a rozhodnutia C(2013) 5969 final uvedeného v bode 2 vyššie.

24 Rumunsko v druhom rade tvrdí, že konkrétne oblasti činnosti uvedené v návrhu ICE a vymenované v jej prílohe musia byť analyzované objektívne vzhľadom na ich kontext, ktorý je definovaný predmetom a cieľmi návrhu ICE. Nestačí, aby navrhované akty spadali do oblasti, ktorá patrí do právomoci Únie. Vzhľadom na to, že v súlade so zásadou prenesenia právomoci stanovenou v článku 5 ods. 2 ZEÚ možno právomoci Únie vykonávať len na dosiahnutie cieľov stanovených v Zmluvách, je tiež nevyhnutné, aby obsah a ciele dotknutých aktov mohli prispieť k dosiahnutiu cieľov stanovených pre činnosť Únie v príslušnej oblasti právomoci. Zo žiadneho ustanovenia Zmlúv však nevyplýva, že by ciele politík v oblastiach, v ktorých sa žiada o prijatie aktov Únie, mali akýkoľvek účinok v oblasti ochrany národnostných menšín. Vzhľadom na to, že návrh ICE vzhľadom na svoj predmet a ciele zjavne nespadá do oblasti právomocí Únie, nemožno žiadne opatrenie, ktoré by mohlo byť navrhnuté s cieľom dosiahnuť sledované ciele, považovať za opatrenie patriace do tejto právomoci.

25 Rumunsko v treťom rade tvrdí, že ani jedno z opatrení vymenovaných v rámci dodatočných informácií nesúvisí s predmetom ani s cieľmi sledovanými ICE, ktoré boli deklarované v požadovaných informáciách, takže individuálne preskúmanie by nemohlo viesť k inému záveru o právomociach Únie. V tejto súvislosti je čiastočná registrácia návrhu ICE v prejednávanej veci neúčinná, pretože Komisia nemôže zaregistrovať ICE na účely dosiahnutia iných cieľov, než sú ciele uvedené organizátormi, bez toho, aby zasahovala do ich autonómie alebo neoprávneným spôsobom zmenila predmet deklarovaný ICE.

26 Rumunsko v štvrtom a poslednom rade tvrdí, že pokiaľ ide konkrétne o určité oblasti uvedené v návrhu ICE týkajúce sa po prvé navrhovaných opatrení k jazykom, vzdelávaniu a kultúre, organizátori nesprávne zakladajú návrhy týkajúce sa „jazykov“ uvedené v bode 2 návrhu ICE na článku 167 ods. 5 druhej zarážke a článku 165 ods. 4 druhej zarážke ZFEÚ, keďže tieto články neobsahujú žiadne ustanovenie týkajúce sa „jazykov“ alebo „jazykovej politiky“. Okrem toho žiadny z cieľov, ktoré sledujú články 165 až 167 ZFEÚ, a to najmä rozvoj kvalitného vzdelávania, prispievanie k rozkvetu kultúr členských štátov pri rešpektovaní ich národnej a regionálnej rozmanitosti alebo zlepšovanie vedomostí a šírenie kultúry a histórie európskych národov, nehovorí o osobách patriacich k národnostným alebo jazykovým menšinám. Osobitné opatrenie v oblasti „vzdelávania“ alebo „kultúry“ na podporu osôb patriacich k týmto menšinám tak nemá právny základ ani v Zmluvách a článok 3 ZEÚ nemôže túto situáciu napraviť. Právomoc prijímať opatrenia v oblasti jazykovej identity osôb patriacich k národnostným menšinám prináleží členským štátom, pričom je v tomto kontexte uplatniteľný článok 10 Rámcového dohovoru Rady Európy na ochranu národnostných menšín, ktorý bol prijatý 10. novembra 1994 a ktorého zmluvnými stranami sú niektoré členské štáty Únie.

27 Pokiaľ ide po druhé o oblasť regionálnej politiky, a konkrétne návrhy založené jednak na článkoch 177 a 178 ZFEÚ, ktorých cieľom je úprava ustanovení o regionálnych fondoch Únie, a jednak na článku 173 ods. 3 a článku 182 ods. 1 ZFEÚ, s cieľom zmeniť nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1291/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa zriaďuje program Horizont 2020 – rámcový program pre výskum a inováciu (2014 – 2020) a zrušuje rozhodnutie č. 1982/2006/ES (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 104), Rumunsko tvrdí, že v súlade s článkom 174 ZFEÚ je v rámci politiky súdržnosti dôležité kritérium rozvoja rôznych regiónov, a nie kritérium národnostných, etnických, kultúrnych, náboženských alebo jazykových vlastností regiónov, a to o to viac, že vo všeobecnosti neexistuje žiadna jasná a platná spojitosť medzi etnickou zložkou niektorých regiónov a úrovňou ich rozvoja. Akt prijatý na základe článku 177 ZFEÚ nemôže stanoviť dodatočné ciele nad rámec cieľov uvedených v článku 174 ZFEÚ. To isté platí, pokiaľ ide o program „Horizont 2020“, keďže ciele osobitných opatrení vymenovaných v článku 173 ZFEÚ („Priemysel“) a v článku 179 ZFEÚ („Výskum a technologický rozvoj a kozmický priestor“) nemajú žiadny vzťah k ochrane práv osôb patriacich k národnostným menšinám. Rumunsko dodáva, že v rámci právomoci Únie neexistuje základ pre prijatie aktu, ktorý je rovnako ako v prejednávanej veci v rozpore s hodnotami zakotvenými v článku 2 ZEÚ, keďže zavádza nepriamu etnickú diskrimináciu a predstavuje problém prekročenia limitov stanovených v súlade s medzinárodným právom pre účasť materského členského štátu na ochrane jeho národnostnej menšiny nachádzajúcej sa na území iného štátu.

28 Pokiaľ ide po tretie o opatrenia navrhované voči osobám bez štátnej príslušnosti s cieľom zabezpečiť rovnosť zaobchádzania medzi osobami bez štátnej príslušnosti a občanmi Únie, Rumunsko tvrdí, že použitie kritéria príslušnosti k národnostnej menšine na účely priznania výsadného postavenia osobitnej kategórii, akou sú osoby bez štátnej príslušnosti, nezodpovedá cieľom uvedeným v článku 79 ods. 1 ZFEÚ. Z dôvodu, že návrh ICE spočíva len v priznaní priaznivejšieho zaobchádzania s osobami bez štátnej príslušnosti, nezodpovedá predmetu uvedeného návrhu a môže byť nanajvýš predmetom samostatnej ICE. Na účely hlavy V Zmluvy o FEÚ, do ktorej patrí článok 79 ZFEÚ, sa osoby bez štátnej príslušnosti považujú za štátnych príslušníkov tretích krajín, ako vyplýva z článku 67 ods. 2 ZFEÚ. Ani v tomto ohľade Zmluvy neposkytujú právny základ na prijatie aktov, ktoré majú zabezpečiť takmer rovnosť zaobchádzania medzi osobami bez štátnej príslušnosti a štátnymi príslušníkmi Únie.

29 Pokiaľ ide po štvrté o návrh zaviesť jednotný systém autorských práv v rámci Únie na základe článku 118 ZFEÚ, Rumunsko uvádza, že cieľom návrhu je predovšetkým uľahčenie používania tovarov a služieb osobami patriacimi k menšinám v ich vlastnom jazyku, ktorý je často jazykom susednej krajiny, takže uvedený návrh sa odchyľuje od účelu opatrení uvedených v článku 118 ZFEÚ a vyvoláva tiež už zmienený problém účasti materského členského štátu na ochrane osôb patriacich k národnostným menšinám. V súlade s odporúčaniami formulovanými k týmto otázkam na medzinárodnej úrovni by malo byť preferenčné zaobchádzanie materským štátom poskytnuté na základe dvojstranného prístupu so súhlasom príslušného štátu a malo by sa obmedziť na „oblasť vzdelávania a kultúry, keďže sleduje legitímny cieľ podpory kultúrnych väzieb a [preferenčné zaobchádzanie] je primerané tomuto cieľu“. Napokon ťažkosti spojené s európskym patentom vo veci jazykového režimu umožňujú vytušiť ťažkosti spojené s vytvorením jednotného systému práv duševného vlastníctva v celej Európe.

30 Pokiaľ ide po piate o návrh na zmenu smernice 2010/13, Rumunsko uvádza, že priznanie rozdielneho zaobchádzania s „regiónmi, kde bývajú národnostné menšiny“, je v rozpore s hodnotami uvedenými v článku 2 ZEÚ, predstavuje priamu diskrimináciu z hľadiska slobodného poskytovania služieb, ktorú zakazuje článok 56 ZFEÚ, a vyvoláva tiež problém účasti materského členského štátu na ochrane osôb patriacich k národnostným menšinám zmienený v bode 29 vyššie.

31 Pokiaľ ide po šieste a v poslednom rade o návrh založený na článku 109 a článku 108 ods. 4 alebo článku 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ, ktoré sa týkajú oblasti štátnej pomoci, Rumunsko tvrdí, že zamýšľané oslobodenie je v rozpore s cieľmi opatrení, ktoré môžu byť podľa medzinárodného práva zavedené v prospech osôb patriacich k národnostným menšinám a ktoré sú obmedzené na oblasti vzdelávania, kultúry, jazykov a náboženstva. Poskytovanie „cezhraničnej“ štátnej pomoci zo strany materského štátu pre právnické osoby založené na účely dosiahnutia zisku, ktorých cieľom je podpora práv osôb patriacich k národnostným menšinám susedného štátu, by bolo nezlučiteľné so zásadami medzinárodného práva týkajúcimi sa účasti materského štátu na ochrane osôb patriacich k národnostným menšinám nachádzajúcim sa na území iných štátov, narušilo by hospodársku súťaž a viedlo by k diskriminácii z dôvodu etnického pôvodu medzi občanmi Únie a v dôsledku toho by bolo v rozpore s hodnotami Únie.

32 Komisia, ktorú podporuje Maďarsko, spochybňuje tvrdenia Rumunska.

33 Na úvod treba pripomenúť, že článok 11 ods. 4 ZEÚ, zavedený Lisabonskou zmluvou, priznáva občanom Únie právo ujať sa za určitých podmienok iniciatívy a vyzvať Komisiu, aby v rámci svojich právomocí predložila vhodný návrh vo veciach, v ktorých sa títo občania domnievajú, že na účely vykonávania Zmlúv je potrebný právny akt Únie (rozsudok z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, bod 23).

34 Právo ujať sa ICE predstavuje, podobne ako najmä právo podať Parlamentu petíciu, nástroj týkajúci sa práva občanov podieľať sa na demokratickom živote Únie, zakotvený v článku 10 ods. 3 ZEÚ, keďže im umožňuje obrátiť sa priamo na Komisiu so žiadosťou o to, aby predložila návrh právneho aktu Únie, ktorý je potrebný na účely vykonávania Zmlúv (rozsudok z 12. septembra 2017,

Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, bod 24). Ako sa uvádza v odôvodnení 1 nariadenia č. 211/2011, toto právo by malo viesť k posilneniu európskeho občianstva a zlepšeniu demokratického fungovania Únie (rozsudky z 3. februára 2017, Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe/Komisia, T-646/13, EU:T:2017:59, bod 18, a z 10. mája 2017, Efler/Komisia, T-754/14, EU:T:2017:323, bod 24).

35 V súlade s článkom 24 prvým odsekom ZFEÚ boli postupy a podmienky, ktoré sa vyžadujú na predloženie ICE, spresnené v nariadení č. 211/2011. Jeho článok 4 stanovuje podmienky registrácie návrhu ICE Komisiou (rozsudok z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, bod 25).

36 Pokiaľ teda ide o proces registrácie návrhu ICE, Komisii prináleží podľa článku 4 nariadenia č. 211/2011 preskúmať, či takýto návrh spĺňa podmienky uvedené najmä v odseku 2 písm. b) tohto článku, ktorý stanovuje, že Komisia zaregistruje takýto návrh ICE, pokiaľ „nie je zjavne mimo rámca právomocí Komisie predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania zmlúv“ (rozsudok z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, body 26 a 45).

37 Ako vyplýva z judikatúry, v súlade s článkom 4 ods. 1 a 2 nariadenia č. 211/2011 tak musia byť zohľadnené informácie týkajúce sa predmetu a cieľov návrhu ICE, ktoré poskytujú organizátori ICE, a to buď povinne, alebo dobrovoľne v súlade s prílohou II nariadenia č. 211/2011 (rozsudky z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, bod 45, a zo 7. marca 2019, Izsák a Dabis/Komisia, C-420/16 P, EU:C:2019:177, bod 51).

38 „Informácie uvedené v prílohe II“ nariadenia č. 211/2011, na ktoré odkazuje článok 4 toho istého nariadenia, sa totiž neobmedzujú na minimálne informácie, ktoré musia byť podľa tej istej prílohy vložené do registra. Právo, ktoré priznáva príloha II nariadenia č. 211/2011 organizátorom návrhu ICE, uviesť dodatočné informácie, či dokonca návrh právneho aktu Únie, ukladá Komisii povinnosť skúmať uvedené informácie z toho istého dôvodu ako akúkoľvek inú informáciu poskytnutú na základe uvedenej prílohy, a to v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných pripomenutou v odôvodnení 10 nariadenia č. 211/2011, ku ktorej sa viaže povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu. Na účely posúdenia, či návrh ICE spĺňa podmienky registrácie stanovené v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011, tak Komisia musí dodatočné informácie preskúmať (rozsudok z 3. februára 2017, Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe/Komisia, T-646/13, EU:T:2017:59, body 30 až 32; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, body 47, 48 a 50, a zo 7. marca 2019, Izsák a Dabis/Komisia, C-420/16 P, EU:C:2019:177, body 52 až 54).

39 Navyše v súlade s cieľmi sledovanými touto ICE, ako sú uvedené v odôvodneniach 1 a 2 nariadenia č. 211/2011 a ktoré spočívajú najmä v podpore účasti občanov a sprístupnení Únie, je potrebné, aby Komisia, ktorej bol predložený návrh ICE, vykladala a uplatňovala podmienku registrácie stanovenú v článku 4 ods. 2 písm. b) tohto nariadenia tak, aby bol zabezpečený jednoduchý prístup k ICE (rozsudky z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, bod 49, a zo 7. marca 2019, Izsák a Dabis/Komisia, C-420/16 P, EU:C:2019:177, body 53 a 64).

40 Komisia tak môže zamietnuť registráciu tohto návrhu ICE na základe článku 4 ods. 2 písm. b) uvedeného nariadenia len v prípade, ak je návrh ICE vzhľadom na svoj predmet a svoje ciele, ako vyplývajú z povinných a prípadne doplňujúcich informácií poskytnutých organizátormi na základe prílohy II nariadenia č. 211/2011, zjavne mimo rámca právomocí, na základe ktorých môže Komisia predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv (rozsudky z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, bod 50, a zo 7. marca 2019, Izsák a Dabis/Komisia, C-420/16 P, EU:C:2019:177, bod 54).

41 V tejto súvislosti zo znenia článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 vyplýva, že Komisia musí pristúpiť k prvému preskúmaniu údajov, ktorými disponuje, s cieľom posúdiť, či návrh ICE nie je zjavne mimo rámca jej právomocí, pričom sa spresňuje, že v prípade registrácie návrhu sa vykoná kompletné preskúmanie. Článok 10 ods. 1 písm. c) tohto nariadenia totiž upravuje, že keď Komisia dostane ICE, do troch mesiacov uvedie v oznámení svoje právne a politické závery o dotknutej iniciatíve, prípadné opatrenia, ktoré má v úmysle prijať, a odôvodnenie, prečo tieto opatrenia prijme alebo neprijme (rozsudok z 19. apríla 2016, Costantini/Komisia, T-44/14, EU:T:2016:223, bod 17). Rozhodnutie zaregistrovať návrh ICE, ktorý predpokladá jej prvé posúdenie z právneho hľadiska, tak neprejudikuje posúdenie, ktoré v prípade potreby vykoná Komisia v rámci oznámenia prijatého na základe článku 10 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 211/2011, ktoré obsahuje konečné stanovisko tejto inštitúcie, či predloží, alebo nepredloží návrh právneho aktu v reakcii na ICE (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. apríla 2018, One of Us a i./Komisia, T-561/14, vec v odvolacom konaní, EU:T:2018:210, body 79 a 117).

42 Ako už bolo rozhodnuté, keď Komisia dostane žiadosť o registráciu návrhu ICE, neprináleží jej v tejto fáze overovať, či bol predložený dôkaz o všetkých uvádzaných skutočnostiach ani či je odôvodnenie návrhu a navrhovaných opatrení postačujúce. Komisia sa na účely posúdenia splnenia podmienky registrácie podľa článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 musí obmedziť na preskúmanie toho, či by z objektívneho hľadiska takéto opatrenia mohli byť na základe Zmlúv teoreticky prijaté, pretože inak by došlo k porušeniu cieľa spočívajúceho v zabezpečení jednoduchého prístup k ICE (rozsudok zo 7. marca 2019, Izsák a Dabis/Komisia, C-420/16 P, EU:C:2019:177, body 62 a 64).

43 V prejednávanej veci treba na účely určenia, či Komisia správne uplatnila podmienku uvedenú v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011, preskúmať, či vzhľadom na návrh ICE a v rámci prvého preskúmania údajov, ktoré mala k dispozícii, mohla na rozdiel od tvrdenia Rumunska dospieť vo fáze registrácie dôvodne k záveru, že uvedený návrh v rozsahu, v akom sa týka návrhov takých právnych aktov, ako sú teoretické právne akty uvedené v článku 1 ods. 2 napadnutého rozhodnutia, nie je zjavne mimo rámca jej právomocí, na základe ktorých môže uvedená inštitúcia predložiť právny akt Únie na účely vykonávania Zmlúv.

44 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 5 ZEÚ sa vymedzenie právomocí Únie spravuje zásadou prenesenia právomocí a že podľa článku 13 ods. 2 ZEÚ každá inštitúcia koná v medziach právomocí, ktoré sú jej zverené zmluvami (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, body 97 a 98, a z 19. apríla 2016, Costantini/Komisia, T-44/14, EU:T:2016:223, bod 16). Cieľ demokratickej účasti občanov Únie, ktorá je základom mechanizmu ICE, totiž nemôže zmariť zásadu prenesenia právomocí a oprávniť Úniu, aby prijala právne predpisy v oblasti, v ktorej jej nebola právomoc prenesená (rozsudok z 19. apríla 2016, Costantini/Komisia, T-44/14, EU:T:2016:223, bod 53).

45 Podľa tiež ustálenej judikatúry musí byť voľba právneho základu aktu Únie založená na objektívnych prvkoch, ktoré môžu byť súdne preskúmané a medzi ktoré patria najmä cieľ a obsah tohto aktu (pozri rozsudok z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, bod 67 a citovanú judikatúru).

46 Pokiaľ ide o predmet a ciele sledované návrhmi aktov, ktoré mala Komisia predložiť, ako sú vymenované v článku 1 ods. 2 napadnutého rozhodnutia, návrh ICE uvádza, ako je uvedené v odôvodneniach 2 a 3 napadnutého rozhodnutia, že uvedený návrh smeruje k prijatiu série legislatívnych aktov na zlepšenie ochrany osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám a posilnenie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti v Únii. Tieto akty majú obsahovať opatrenia v oblasti regionálnych a menšinových jazykov, vzdelávania a kultúry, regionálnej politiky, rovnosti, audiovizuálnych a iných mediálnych obsahov a regionálnej pomoci. Vo svojej prílohe návrh ICE výslovne odkazuje na rôzne právne akty, pri ktorých vyzýva Komisiu na predloženie návrhov.

47 Na rozdiel od tvrdení Rumunska nie je cieľom návrhu ICE výlučne zabezpečiť rešpektovanie práv osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám, ale tiež posilniť kultúrnu a jazykovú rozmanitosť v Únii, ako vyplýva z predmetu a cieľov vyjadrených v uvedenom návrhu, ako aj zo zohľadnenia rôznych návrhov právnych aktov vymenovaných a vysvetlených v prílohe návrhu ICE, ktorých predloženie Parlamentu a Rade organizátori požadujú.

48 V tomto kontexte treba zdôrazniť, že, ako bolo uvedené v bode 37 vyššie, Komisia je na účely registrácie návrhu ICE povinná zohľadniť predmet a ciele uvedeného návrhu, ako vyplývajú nielen z povinných informácií, ale aj z dodatočných informácií, ktoré organizátori poskytli podľa prílohy II nariadenia č. 211/2011 (rozsudky z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, bod 45, a zo 7. marca 2019, Izsák a Dabis/Komisia, C-420/16 P, EU:C:2019:177, body 51 a 54).

49 Na základe tejto judikatúry Komisia v nadväznosti na rozsudok z 3. februára 2017, Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe/Komisia (T-646/13, EU:T:2017:59), ktorým sa rozhodnutie C(2013) 5969 uvedené v bode 2 vyššie zrušilo, uskutočnila novú analýzu návrhu ICE na základe všetkých informácií predložených organizátormi, najmä so zreteľom na návrhy právnych aktov uvedených v prílohe návrhu ICE, a dospela k záveru, že v rozsahu, v akom sa týkal predloženia deviatich z jedenástich návrhov právnych aktov Únie uvedených v odôvodnení 4 písm. a) až e) a h) až k) napadnutého rozhodnutia, nebol návrh ICE zjavne mimo rámca jej právomocí na predloženie návrhu právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv podľa článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011.

50 Ako bolo pritom uvedené v bode 47 vyššie a ako správne poznamenala Komisia, také právne akty, ako sú uvedené v prílohe návrhu ICE, ktoré podľa tejto inštitúcie patria do rámca právomocí, na základe ktorých môže predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv v dotknutých oblastiach, majú zjavne prispieť jednak k dosiahnutiu všeobecného cieľa spočívajúceho v zabezpečení rešpektovania práv osôb patriacich k menšinám, ale jednak tiež priamo k uskutočneniu všeobecného cieľa spočívajúceho v rešpektovaní a podpore kultúrnej a jazykovej rozmanitosti v Únii.

51 V tejto súvislosti treba na jednej strane konštatovať, že v súlade s článkom 2 ZEÚ je rešpektovanie práv menšín jednou z hodnôt, na ktorých je Únia založená, a že na druhej strane článok 3 ods. 3 štvrtý pododsek ZEÚ stanovuje, že Únia rešpektuje svoju bohatú kultúrnu a jazykovú rozmanitosť.

52 Pokiaľ ide konkrétnejšie o posilnenie kultúrnej rozmanitosti, článok 167 ods. 4 ZFEÚ stanovuje, že Únia zohľadní kultúrne aspekty vo svojej činnosti podľa iných ustanovení zmlúv, a to predovšetkým tak, aby sa rešpektovala a podporovala rozmanitosť jej kultúr.

53 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Rumunsko, z toho však nevyplýva, že Komisia napadnutým rozhodnutím priznala Únii všeobecnú legislatívnu právomoc v oblasti ochrany práv osôb patriacich k národnostným menšinám, ale len to, že rešpektovanie práv národnostných menšín a posilnenie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti ako hodnôt a cieľov Únie, musia byť zohľadnené v rámci činností Únie v oblastiach, ktorých sa návrh ICE týka. Rumunsko v tomto kontexte samo uviedlo, že na jednej strane článok 3 ods. 3 štvrtý pododsek ZEÚ nevyhnutne obsahuje všeobecné usmernenia pre činnosť Únie v iných oblastiach a na druhej strane, že rešpekt menšín uvedený v článku 2 ZEÚ je neoddeliteľnou súčasťou hodnôt Únie, ktoré je Komisia povinná v rámci svojich právomocí dodržiavať.

54 V tejto súvislosti treba predovšetkým uviesť, že Rumunsko nespochybňuje právomoc Únie prijať právne akty v určitých oblastiach činnosti, ktorých sa týkajú právne akty vymenované v bode 4 písm. a) až e) a h) až k) odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (pozri bod 7 vyššie) a formulované v jeho odôvodnení 5 (pozri bod 8 vyššie) na účely uskutočnenia cieľov sledovaných dotknutým ustanovením. Rumunsko sa však domnieva, že právomoc Únie v týchto oblastiach Komisii neumožňuje vyzvať Parlament a Radu, aby prijali právne akty na účely dosiahnutia cieľov uvedených v návrhu ICE, čo sú základné prvky obmedzujúce túto právomoc v rozsahu, v akom by tieto akty neboli spôsobilé prispieť

k dosiahnutiu cieľov stanovených pre činnosť Únie v príslušnej oblasti právomoci. Komisia by tak zneužila právomoci, ktoré má Únia v oblastiach, ako sú kultúra, vzdelávanie, regionálna politika a štátna pomoc týkajúce sa účelu, na ktorý jej boli priznané v Zmluvách.

55 S týmto tvrdením nemožno súhlasiť.

56 Pokiaľ je totiž Komisia v oblastiach právomoci Únie oprávnená na účely dosiahnutia cieľov, ktoré osobitne sledujú relevantné ustanovenia Zmluvy o FEÚ, predložiť návrhy právnych aktov, ktoré zohľadňujú hodnoty a ciele, ktoré sú predmetom návrhu ICE, nič tejto inštitúcii v zásade nebráni ani v tom, aby predložila návrhy osobitných aktov, ktoré, ako v prejednávanej veci, budú doplňovať činnosť Únie v oblastiach jej právomoci s cieľom zabezpečiť rešpektovanie hodnôt uvedených v článku 2 ZEÚ a jej bohatej kultúrnej a jazykovej rozmanitosti stanovenej v článku 3 ods. 3 štvrtom pododseku ZEÚ.

57 Vzhľadom na to, že Rumunsko v tejto súvislosti tvrdí, že výkon právomocí Únie je obmedzený článkom 4 ods. 2 ZEÚ, podľa ktorého Únia rešpektuje národnú identitu členských štátov obsiahnutú v ich základných politických a ústavných systémoch, stačí uviesť, že toto tvrdenie žiadnym spôsobom nepodložilo, a najmä nepreukázalo, že uvedené ustanovenie nevyhnutne bráni prijatiu takých opatrení, ako sú teoretické opatrenia uvedené v článku 1 ods. 2 napadnutého rozhodnutia, ak v oblastiach právomoci Únie smerujú k zabezpečeniu rešpektovania hodnôt, na ktorých je založená, ako je rešpektovanie práv osôb patriacich k menšinám, a sledujú ciele stanovené v článku 3 ZEÚ, medzi ktoré patrí rešpektovanie bohatej kultúrnej a jazykovej rozmanitosti Únie.

58 Pokiaľ ide o tvrdenie Rumunska, že Komisia čiastočnou registráciou návrhu ICE riskuje ohrozenie autonómie organizátorov a neoprávnenú zmenu predmetu deklarovaného návrhom ICE, stačí konštatovať, že organizátori v bode 8 uvedeného návrhu, nazvanom „Ochranná doložka“, formulovali prianie, aby bol každý z jedenástich návrhov overený oddelene, a ak by sa jeden z návrhov považoval za neprípustný, nemalo by to mať vplyv na ostatné návrhy. Čiastočná registrácia návrhu ICE, ktorá rozhodne neohrozuje autonómiu organizátorov a nenarušuje deklarovaný predmet uvedeného návrhu, tak zodpovedá prianiu formálne vyjadrenému samotnými organizátormi v návrhu ICE, a to pre prípad, že Komisia dospeje k záveru, že niektoré z predmetných opatrení zjavne nespadajú do jej právomocí.

59 Napokon treba tiež zamietnuť aj argumentáciu Rumunska, podľa ktorej jednotlivé návrhy dotknutých právnych aktov nijako neprispievajú k dosiahnutiu cieľov stanovených pre činnosť Únie v oblasti príslušnej právomoci.

60 Pokiaľ ide po prvé o opatrenia týkajúce sa „jazyka“, „vzdelávania“ a „kultúry“, ktoré sú uvedené v bode 2 návrhu ICE, na ktorých prijatie organizátori navrhujú ako právny základ článok 167 ods. 5 prvú zarážku a článok 165 ods. 4 prvú zarážku ZFEÚ, Komisia správne poukazuje na to, že pojem „kultúra“, ktorý tvorí nadpis hlavy XIII Zmluvy o FEÚ, v ktorej sa nachádza článok 167 ZFEÚ, odkazuje v odseku 4 uvedeného článku na rešpektovanie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti, ktorá je uvedená v článku 3 ZEÚ ako cieľ Únie, a že pojem „vzdelávanie“ tvoriaci nadpis hlavy XII Zmluvy o FEÚ, v ktorej sa nachádza článok 165 ZFEÚ, zahŕňa skutočnosti spojené s podporou jazykovej rozmanitosti Únie, ktorá je okrem toho osobitným cieľom uvedeným v článku 5 ods. 1 písm. e) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1288/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa zriaďuje „Erasmus+“: program Únie pre vzdelávanie, odbornú prípravu, mládež a šport, a ktorým sa zrušujú rozhodnutia č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 50), prijatého na základe článku 165 ods. 4 ZFEÚ, rovnako ako akty týkajúce sa „jazyka“, ktoré boli zmienené v návrhu ICE.

61 Okrem toho na základe článku 167 ods. 5 druhej zarážky ZFEÚ môže Rada na návrh Komisie prijať odporúčania s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľov uvedených v uvedenom článku, takže teoretický návrh aktu týkajúci sa „odporúčania Rady ‚k ochrane a podpore kultúrnej a jazykovej rozmanitosti

v rámci Únie‘“ nemožno považovať za návrh, ktorý zjavne prekračuje rámec právomocí Komisie, na základe ktorých môže táto inštitúcia predložiť návrh právneho aktu na účely uplatnenia tohto ustanovenia.

62 Napokon, ako bolo uvedené v bode 56 vyššie, okolnosť, že články 165 až 167 ZFEÚ medzi svojimi osobitnými cieľmi neuvádzajú rešpektovanie osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám, nebráni Únii prijať v rámci právomocí, ktoré vykonáva na základe týchto ustanovení, opatrenia zohľadňujúce taký cieľ.

63 Pokiaľ ide po druhé o opatrenia týkajúce sa „regionálnej politiky“, ktoré sú uvedené v bodoch 3.1 a 3.2 návrhu ICE, a konkrétne návrhy založené na článkoch 177 a 178 ZFEÚ, ktoré sa týkajú regionálnych fondov, ako aj návrhy založené na článku 173 ods. 3 a článku 182 ods. 1 ZFEÚ týkajúce sa zmeny nariadenia č. 1291/2013, ktoré sa vzťahuje na program „Horizont 2020“, cieľom týchto opatrení nie je ani rozšírenie rozsahu právomocí Únie, ale využitie existujúcich právomocí na účely financovania programov. Pokiaľ teda ide o regionálne fondy, napadnuté rozhodnutie vo svojom článku 1 ods. 2 štvrtej zarážke uvádza „nariadenie upravujúce všeobecné pravidlá vzťahujúce sa na úlohy, prioritné ciele a organizáciu štrukturálnych fondov tak, aby brali ohľad na ochranu menšín a na podporu kultúrnej a jazykovej rozmanitosti za predpokladu, že financované opatrenia povedú k posilneniu hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti Únie“. Pokiaľ ide o program „Horizont 2020“, ako Komisia správne uviedla, cieľom prípadnej zmeny nariadenia č. 1291/2013 je zlepšiť výskum pridanej hodnoty príspevku národnostných menšín a kultúrnej a jazykovej rozmanitosti k sociálnemu a hospodárskemu rozvoju v regiónoch Únie.

64 Okrem toho, ako bolo uvedené najmä v bode 56 vyššie, na rozdiel od tvrdenia Rumunska okolnosť, že články 173, 177, 178 a 182 ZFEÚ neuvádzajú medzi svojimi osobitnými cieľmi rešpektovanie osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám, nebráni Únii prijať v rámci právomocí, ktoré vykonáva na základe týchto ustanovení, opatrenia zohľadňujúce taký cieľ.

65 Pokiaľ ide o výhradu Rumunska, ktorá je založená na údajnom prekročení limitov stanovených podľa medzinárodného práva pre zásahy štátu spojené s ochranou jeho národnostnej menšiny na území iného štátu, Komisia správne uvádza, že posúdenie zlučiteľnosti právnych aktov navrhnutých v ICE s týmito normami nemá vplyv na preskúmanie podmienky registrácie stanovenej v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011.

66 Pokiaľ ide po tretie o opatrenia navrhované vo vzťahu k „osobám bez štátnej príslušnosti“ s cieľom zabezpečiť rovnosť zaobchádzania medzi nimi a občanmi Únie, ktoré sú uvedené v bode 5.2 návrhu ICE, a na ktorých prijatie organizátori navrhujú článok 79 ods. 2 ZFEÚ, Komisia správne uviedla, že viaceré právne akty uplatniteľné najmä na osoby bez štátnej príslušnosti boli prijaté na úrovni Únie, akými je napríklad smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/51/EÚ z 11. mája 2011, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 2003/109/ES na účely rozšírenia jej pôsobnosti na osoby požívajúce medzinárodnú ochranu (Ú. v. EÚ L 132, 2011, s. 1), vrátane tých, ktoré sa týkajú rovnosti zaobchádzania s osobami bez štátnej príslušnosti a občanmi Únie. Tým, že Komisii navrhli, aby predložila zmeny právnych predpisov „pre osoby bez štátnej príslušnosti na účely zblíženia práv osôb, ktoré sú dlhodobo bez štátnej príslušnosti, a ich rodín s právami občanov Únie“, mohol byť teoretický návrh ICE považovaný za iniciatívu, ktorá zjavne neprekračuje právomoci Komisie, na základe ktorých môže predložiť návrhy právnych aktov Únie na účely vykonávania Zmlúv.

67 Pokiaľ ide po štvrté o návrh týkajúci sa zavedenia „jednotného autorského práva“ na základe článku 118 ZFEÚ, ktorý by umožnil považovať celú Úniu za vnútorný trh v oblasti autorských práv, ktorý je uvedený v bode 6.1 návrhu ICE, treba konštatovať, že uvedené ustanovenie uvádza, že Únia má právomoc stanoviť opatrenia týkajúce sa vytvorenia európskych práv duševného vlastníctva na účely zabezpečenia jednotnej ochrany práv duševného vlastníctva v Únii.

68 Ako bolo uvedené v bode 56 vyššie, okolnosť, že článok 118 ZFEÚ medzi osobitnými cieľmi neuvádza rešpektovanie osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám, nebráni Únii prijať v rámci právomocí, ktoré vykonáva na základe tohto ustanovenia, opatrenia zohľadňujúce taký cieľ.

69 Pokiaľ ide o výhradu Rumunska, ktorá je založená na prekročení limitov stanovených podľa medzinárodného práva pre zásahy štátu spojené s ochranou jeho národnostnej menšiny na území iného štátu, treba zopakovať skutočnosť, že otázka posúdenia zlučiteľnosti právnych aktov navrhnutých v ICE s týmito normami nemá vplyv na preskúmanie podmienky registrácie stanovenej v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011.

70 Pokiaľ ide po piate o návrh zmeny smernice 2010/13 o „audiovizuálnych mediálnych službách“ na základe článku 53 ods. 1 a článku 62 ZFEÚ, ktorý je uvedený v bode 6.2 návrhu ICE a ktorého cieľom je zabezpečenie slobodného poskytovania služieb a príjmu audiovizuálneho obsahu v regiónoch, kde bývajú národnostné menšiny, treba tiež uviesť, že nič nebráni tomu, aby Komisia navrhla zmenu uvedenej smernice, ktorá zohľadní obavy súvisiace s rešpektovaním osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám, zatiaľ čo tvrdenia Rumunska založené na jednej strane na údajnom porušení článku 56 ZFEÚ a článku 2 ZEÚ a na druhej strane na prekročení limitov stanovených v súlade s medzinárodným právom pre zásahy štátu spojené s ochranou jeho národnostnej menšiny na území iného štátu sú vo fáze posúdenia podmienky registrácie uvedenej v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 neúčinné. Pokiaľ sa táto výhrada zameriava konkrétne na porušenie článku 2 ZEÚ, mohla byť nanajvýš preskúmaná z pohľadu podmienky uvedenej v článku 4 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 211/2011, ktorý zakazuje, aby Komisia registrovala návrhy ICE, ktoré sú zjavne v rozpore s hodnotami Únie uvedenými v článku 2 ZEÚ, čo je však ustanovenie, ktoré tento žalobný dôvod neuvádza.

71 Pokiaľ ide po šieste o návrh týkajúci sa „skupinovej výnimky pre projekty pomoci podporujúce národnostné menšiny a ich kultúru“ na základe článku 107 ods. 3 písm. e) ZFEÚ, ktorý je uvedený v bode 7 návrhu ICE, Komisia správne pripomenula, že v súlade s článkom 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ možno pomoc na podporu kultúry a zachovanie kultúrneho dedičstva po posúdení Komisiou považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom, ak nezmení podmienky obchodu a hospodárskej súťaže v Únii v miere, ktorá by bola v rozpore so spoločným záujmom. Vzhľadom na to, že Rumunsko tvrdilo, že uvedený návrh môže viesť k diskriminácii z dôvodu etnického pôvodu, narušuje hospodársku súťaž a je v rozpore s limitmi účasti materského štátu na ochrane jeho národnej menšiny nachádzajúcej sa na území iného členského štátu, treba odkázať na vyššie uvedené úvahy, podľa ktorých tieto tvrdenia neovplyvňujú posúdenie podmienky registrácie stanovenej v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 a Rumunsko v rámci tohto žalobného dôvodu nenamietalo voči porušeniu článku 4 ods. 2 písm. d) tohto nariadenia.

72 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba dospieť k záveru, že Rumunsko nesprávne tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia a porušila článok 5 ods. 2 ZFEÚ a článok 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011, keď vo fáze registrácie návrhu ICE a bez toho, aby bolo prípadne dotknuté komplexné preskúmanie v rámci uplatňovania článku 10 nariadenia č. 211/2011, dospela k záveru, že z objektívneho hľadiska sa návrhy takých právnych aktov, ako sú akty uvedené v článku 1 ods. 2 napadnutého rozhodnutia a ktoré sú koncipované teoreticky, nenachádzajú „zjavne mimo“ rámca právomocí Komisie, na základe ktorých môže predložiť návrh aktu na účely vykonávania Zmlúv.

73 V dôsledku toho treba prvý žalobný dôvod zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 296 druhého odseku ZFEÚ

74 Rumunsko tvrdí, že povinnosť odôvodnenia stanovená v článku 296 druhom odseku ZFEÚ nie je vyčerpávajúcim spôsobom upravená článkom 4 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia č. 211/2011. Uvedená povinnosť predstavuje podstatnú formálnu náležitosť smerujúcu k rešpektovaniu jeho práva

na obhajobu ako privilegovaného žalobcu a prispieva k dosiahnutiu všeobecnejšieho cieľa, ktorým je zaručiť, aby súd Únie mohol vykonať svoje preskúmanie zákonnosti. Odôvodnenie musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt vydala. Okrem toho v súlade s judikatúrou musí inštitúcia Únie rozvinúť svoje úvahy explicitným spôsobom, pokiaľ sa rozhodnutie podstatne odchyľuje od skorších rozhodnutí, ako je to v prejednávanej veci, v ktorej došlo k podstatnému odklonu od rozhodnutia C(2013) 5969 final uvedeného v bode 2 vyššie. Okrem toho je povinnosť odôvodnenia v prípade registrácie návrhu ICE o to dôležitejšia, že cieľom podmienky uvedenej v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 je zabezpečiť dodržiavanie základnej zásady prenesenia právomocí. Napokon, keďže Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o otázku, či návrh ICE je, alebo nie je zjavne mimo rámca jej právomocí, na základe ktorých môže predložiť návrh právneho aktu, dodržanie povinnosti odôvodnenia má zásadný význam na to, aby bolo umožnené overiť, či nedošlo k nesprávnemu posúdeniu a či boli splnené skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí výkon jej voľnej úvahy.

75 Podľa Rumunska pritom napadnuté rozhodnutie uvádza predmet a ciele návrhu ICE v odôvodneniach 2 a 3 bez uvedenia dôvodov, prečo má Komisia právomoc navrhnúť akty, ktoré sú súčasťou tohto predmetu a ktoré sledujú ciele ochrany, ktoré sú v ňom uvedené. Komisia sa v odôvodnení 4 napadnutého rozhodnutia len obmedzila na vymenovanie deviatich návrhov zaregistrovaných aktov. Aj keď Komisia v odôvodneniach napadnutého rozhodnutia uviedla, že návrhy legislatívnych aktov predložených v súlade s politikami, ktoré patria do právomocí Únie a ktoré sú vo všeobecnosti uvedené v odôvodnení 5 napadnutého rozhodnutia, sú prípustné, povoľuje vo výroku zbieranie podpisov pre návrhy legislatívnych aktov, ktoré síce patria do všeobecne vymedzenej právomoci Komisie, avšak podporujú národnostné alebo jazykové menšiny a kultúrnu a jazykovú rozmanitosť. Okrem toho napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadny odkaz na hodnoty a ciele Únie uvedené v článkoch 2 a 3 ZEÚ.

76 Ďalej, hoci Komisia v odôvodneniach 2 a 3 napadnutého rozhodnutia uvádza ciele a referenčnú oblasť ICE, a to ochranu osôb patriacich k národnostným menšinám a kultúrnej a jazykovej rozmanitosti, neuviedla žiadne spresnenie, z ktorého by vyplývalo, že v týchto oblastiach, a konkrétne v oblasti ochrany osôb patriacich k národnostným menšinám, nemá právomoc, ako to urobila napríklad pri odôvodnení zamietnutia dvoch iných návrhov ako neprípustných. Takéto zjavne nedostatočné odôvodnenie môže na jednej strane brániť dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi registrácie návrhu ICE a zodpovedajúcim spôsobom reagovať a na druhej strane Všeobecnému súdu preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

77 Napadnuté rozhodnutie je navyše formulované všeobecne a šablónovite a neuvádza dôvody, na základe ktorých Komisia dospela k záveru, že čiastočná registrácia návrhu ICE je možná, zatiaľ čo v rozhodnutí C(2013) 5969 final zaujala diametrálne odlišné stanovisko.

78 Komisia, ktorú podporuje Maďarsko, spochybňuje tvrdenia Rumunska.

79 Treba pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia právnych aktov stanovená v článku 296 druhom odseku ZFEÚ sa uplatňuje na všetky akty, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť (rozsudok z 1. októbra 2009, Komisia/Rada, C-370/07, EU:C:2009:590, bod 42). Z toho vyplýva, že bez ohľadu na okolnosť, že článok 4 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 211/2011 uvádza povinnosť Komisie informovať organizátorov o dôvodoch svojho rozhodnutia len vtedy, ak odmietne zaregistrovať návrh ICE, napadnuté rozhodnutie podlieha povinnosti odôvodnenia, ak obsahuje rozhodnutie Komisie zaregistrovať návrh ICE v rozsahu, v akom sa týka deviatich z jedenástich návrhov právnych aktov uvedených v jeho prílohe.

80 Podľa ustálenej judikatúry týkajúcej sa článku 296 ZFEÚ musí byť odôvodnenie právnych aktov prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia v ňom byť jasne a jednoznačne uvedené úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatia opatrenia a aby mohol príslušný súd vykonať svoje preskúmanie (pozri rozsudok z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, bod 28 a citovanú judikatúru).

81 Ako vyplýva tiež z ustálenej judikatúry, požiadavka odôvodnenia sa musí posudzovať v závislosti od okolností prejednávanej veci. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, má byť posudzovaná nielen s ohľadom na znenie tohto aktu, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť (pozri rozsudok z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, bod 29 a citovanú judikatúru).

82 Navyše treba rozlíšiť povinnosť odôvodnenia ako podstatnú formálnu náležitosť od preskúmania dôvodnosti odôvodnenia, ktoré spadá pod preskúmanie zákonnosti aktu z meritórneho hľadiska a predpokladá, že súd overí, či dôvody, na ktorých sa akt zakladá, sú alebo, nie sú postihnuté vadou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, body 66 až 68).

83 Podľa Rumunska v súlade s judikatúrou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14, a z 13. decembra 2007, Angelidis/Parlament, T-113/05, EU:T:2007:386, bod 61) má povinnosť odôvodnenia o to väčší význam v prípadoch, keď inštitúcie Únie disponujú širokou mierou voľnej úvahy, čo je prípad prejednávanej veci. Len tak môže totiž súd Únie overiť, či boli splnené skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí výkon voľnej úvahy.

84 Na rozdiel od názoru, ktorý obhajuje Rumunsko, však Komisia nedisponuje širokou mierou voľnej úvahy na účely registrácie návrhu ICE, keďže článok 4 ods. 2 nariadenia č. 211/2011 stanovuje, že uvedená inštitúcia „zaregistruje" takýto návrh, pokiaľ sú splnené podmienky uvedené v článku 4 ods. 2 písm. a) až d) tohto nariadenia, najmä ak návrh ICE nie je zjavne mimo rámca právomocí Komisie, na základe ktorých môže predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv. Naopak, ak je na základe prvého preskúmania zjavné, že táto podmienka uvedená ako posledná nie je splnená, Komisia „odmietne" zaregistrovať návrh ICE, ako je uvedené v článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 211/2011.

85 Komisia má takú mieru voľnej úvahy o to menšiu, keďže bolo rozhodnuté, že v súlade s cieľmi sledovanými ICE, ako sú uvedené v odôvodneniach 1 a 2 nariadenia č. 211/2011, ktoré spočívajú najmä v podpore účasti občanov a sprístupnení Únie, je potrebné, aby Komisia, ktorej bol predložený návrh ICE, vykladala a uplatňovala podmienku registrácie stanovenú v článku 4 ods. 2 písm. b) tohto nariadenia tak, aby bol zabezpečený jednoduchý prístup k ICE (rozsudky z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, bod 49, a zo 7. marca 2019, Izsák a Dabis/Komisia, C-420/16 P, EU:C:2019:177, body 53 a 64).

86 V prejednávanej veci treba konštatovať, že odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uvádzajú skutočnosti, ktoré viedli k jeho prijatiu, a že Rumunsko bolo schopné vyhodnotiť dôvody, na ktorých sa zakladá napadnuté rozhodnutie, ako to vyplýva aj zo všetkých tvrdení, ktoré uviedlo na podporu tejto žaloby.

87 Komisia tak v odôvodnení 6 napadnutého rozhodnutia jasne uviedla, že návrh ICE, keďže jeho cieľom je, aby Komisia predložila návrhy právnych aktov Únie na účely vykonávania Zmlúv, ako je uvedené v odôvodnení 4 písm. a) až e) a h) až k) uvedeného rozhodnutia, nie je zjavne mimo rámca jej právomocí, na základe ktorých môže predložiť návrh právneho aktu. Uvedený záver vyplýva z prehľadu oblastí uvedeného v odôvodnení 5 napadnutého rozhodnutia a reprodukovaného v bode 8 vyššie, v ktorých môžu byť prijaté právne akty Únie na účely vykonávania Zmlúv.

88 Okolnosť, že vo fáze registrácie návrhu ICE, ktorá predpokladá prvotné posúdenie tejto iniciatívy z právneho hľadiska a neprejudikuje posúdenie Komisie v rámci oznámenia, ktoré prípadne prijme na základe článku 10 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 211/2011 (rozsudok z 23. apríla 2018, One of Us a i./Komisia, T-561/14, vec v odvolacom konaní, EU:T:2018:210, bod 117), sa táto inštitúcia len obmedzuje, ako to urobila v odôvodnení 5 napadnutého rozhodnutia, na všeobecné uvedenie oblastí, v ktorých môžu byť prijaté právne akty Únie a ktoré zodpovedajú oblastiam, v ktorých organizátori požadujú predloženie právnych aktov Únie, aby z toho vyvodila, že návrh ICE nie je zjavne mimo rámca právomocí Komisie, pričom nepoukazuje na okolnosť, že opatrenia, na ktoré návrh ECI odkazuje, majú za cieľ zlepšiť ochranu osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám a posilniť kultúrnu a jazykovú rozmanitosť Únie, sa nemôže považovať za v rozpore s povinnosťou odôvodnenia.

89 Z dôvodu, že Rumunsko v tejto súvislosti tvrdí, že Komisia porušila svoju povinnosť odôvodnenia tým, že sa odklonila od svojho stanoviska vyjadreného v rozhodnutí C(2013) 5969, ktoré je uvedené v bode 2 vyššie, pričom nevysvetlila dôvody tohto odklonenia, treba jednak uviesť, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva, že na rozdiel od rozhodnutia C(2013) 5969 Komisia na účely čiastočnej registrácie návrhu ICE, v súlade s judikatúrou Súdneho dvora a Všeobecného súdu zohľadnila dodatočné informácie poskytnuté organizátormi rovnako ako povinné informácie na účely overenia, či bola splnená podmienka článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011. Komisia už navyše v rozhodnutí C(2013) 5969 uviedla, že niektoré návrhy právnych aktov, posudzované jednotlivo, ktoré boli uvedené v prílohe návrhu ECI, mohli spadať do rámca jej právomocí, na základe ktorých môže predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv.

90 Na druhej strane, pokiaľ ide o rozhodnutie Komisie pripustiť čiastočnú registráciu návrhu ECI, v súvislosti s ktorým Rumunsko takisto kritizuje nedostatok odôvodnenia v napadnutom rozhodnutí, Komisia na Všeobecnom súde tvrdila, že jej stanovisko sa od prijatia rozhodnutia C(2013) 5969, ktoré je uvedené v bode 2 vyššie, vyvinulo a že sa teraz domnieva, že takáto registrácia povzbudzuje účasť občanov na demokratickom živote a robí Úniu prístupnejšou.

91 V tejto súvislosti treba na jednej strane konštatovať, že v odôvodnení 10 napadnutého rozhodnutia sa uvádza, že ECI posilňuje demokratické fungovanie Únie tým, že umožňuje každému občanovi zúčastňovať sa na demokratickom živote Únie, a na druhej strane, že podľa odôvodnenia 11 uvedeného rozhodnutia by na tieto účely mali byť postupy a podmienky vyžadované ECI jasné, jednoduché, ľahko uplatniteľné a primerané povahe ECI, na čo Komisia v odôvodnení 12 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že návrh ECI by mal byť čiastočne registrovaný.

92 V dôsledku toho, hoci odôvodnenie vyžadované článkom 296 ZFEÚ v zásade neznamená, že autor rozhodnutia uvedie dôvody, ktoré ho viedli k tomu, že sa oprel o určitý výklad príslušného právneho pravidla, a hoci stačí, aby uvedená inštitúcia vysvetlila skutkové okolnosti a právne úvahy, ktoré majú v štruktúre rozhodnutia zásadný význam, treba sa domnievať, že napadnuté rozhodnutie v každom prípade z právneho hľadiska dostatočne uvádza dôvody, ktoré sú základom čiastočnej registrácie návrhu ECI.

93 K tomu treba dodať, že pokiaľ Rumunsko Komisii vytýka aj to, že v napadnutom rozhodnutí neodkázala na články 2 a 3 ZEÚ, pretože podľa tohto členského štátu tieto ustanovenia samy osebe neposkytujú legislatívnu právomoc Únie, stačí konštatovať, že tento posledný záver vyplýva zo všeobecného kontextu napadnutého rozhodnutia, a najmä z rozhodnutia C(2013) 5969 uvedeného v bode 2 vyššie, v nadväznosti na ktoré bolo prijaté napadnuté rozhodnutie, ktoré navyše vo svojom odôvodnení 8 pripomína, pokiaľ ide o opatrenia, ktorých registrácia bola zamietnutá a ktoré nie sú predmetom tejto žaloby, že článok 3 ods. 3 ZEÚ sám osebe nepredstavuje právny základ pre akúkoľvek činnosť inštitúcií.

94 Druhý žalobný dôvod treba preto zamietnuť a v dôsledku toho treba zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

O trovách

95 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rumunsko nemalo vo veci úspech, znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania Komisie v súlade s jej návrhmi vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.

96 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré do konania vstúpili ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Z toho vyplýva, že Maďarsko znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Rumunsko znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou vrátane trov týkajúcich sa konania o nariadení predbežného opatrenia.**

3. **Maďarsko znáša svoje vlastné trovy konania.**

Prek Buttigieg Costeira

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 24. septembra 2019.

Podpisy